

Mai mult decât un izvor: un strop de suflet!

Izvorul Tămăduirii

parohiaizvorultamaduiribotosani@yahoo.com

izvorultamaduiribotosani.iasi.mmb.ro

facebook.com/Biserica Izvorul Tămăduirii

Botoșani, Parcul Tineretului 2A

24 SEPTEMBRIE 2017

APARE GRATUIT DUMINICA

NR. 39 (711) † ANUL XIV

Pescuirea minunată - lumină pentru misiunea Bisericii

Pescuirea minunată devine prilej de chemare sfântă pentru Apostolul Petru și cei împreună cu el, Iacov și Ioan, fiii lui Zevedeu, și anume sunt chemați de Mântuitorul Iisus Hristos ca să devină pescari de oameni. Acestei chemări sfinte ei îi răspund cu multă convingere și bucurie: „Și trăgând corăbiiile la uscat, au lăsat totul și au mers după El” (Luca 5, 11). Promisiunea făcută de Mântuitorul lui Petru: „Nu te teme. De acum te voi face pescar de oameni!” (Luca 5, 10), se adresează, de fapt, tuturor Sfinților Apostoli, pentru că toți cei 12 Apostoli au câștigat mulțimi de oameni, prin mreaja (unealta) Cuvântului, Care adună oamenii pentru Împărăția cerurilor. Mântuitorul Iisus Hristos alege pe cei 12 Apostoli și-i trimite să vestească Împărăția lui Dumnezeu. După Înviere, Domnul le promite „făgăduința Tatălui”, Care le va da putere să fie martorii Evangheliei Lui până la marginile pământului și le descoperă că misiunea aceasta trebuie să continue până la sfârșitul veacurilor. Izvorâtă din adâncurile apei celei vii, adică din puterea Duhului Sfânt, predicarea Sfintei Evanghelii produce în suflete credința, iar prin credință și Botez se constituie Biserica. În ce fel? Pentru că Însuși Dumnezeu – Cuvântul Întrupat este prezent în cuvintele Sfințelor Scripturi, îndeosebi în Sfânta Evanghelie. Deci, Sfinții Apostoli au fost chemați de Mântuitorul Iisus Hristos la o lucrare sfântă, adică misiunea de a binevesti Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu în lume, o lucrare pe care Mântuitorul Iisus Hristos o săvârșește El Însuși mai întâi și apoi o împărtășește celor pe care i-a ales, spre a fi împreună-lucrători cu El la mântuirea lumii. Sfinții

Apostoli îl propovăduiesc pe Hristos și Evanghelia Sa, arătând ca în Hristos și prin Hristos se află și se dăruiește nesfârșita iubire a lui Dumnezeu pentru oameni, pentru persoane și popoare. Hristos Domnul, Care a fost trimis de Dumnezeu Tatăl în lume pentru mântuirea lumii, trimite și El pe ucenicii Săi în lume, ca să lucreze pentru mântuirea oamenilor. Prin trimiterea în misiune, ucenicii devin Apostoli, adică trimiși ai Domnului. Mandatul pe care ei îl primesc de la Hristos este în același timp misionar și pastoral; el cuprinde toată activitatea misionară și pastorală a Bisericii pentru mântuirea oamenilor. Binevestirea prezenței și lucrării Împărăției lui Dumnezeu, care vine spre oameni ca o pregustare a vieții veșnice, se realizează atât prin cuvântul credinței, cât și prin fapta iubirii milostive, vindecătoare de boli, alinătoare de suferință, eliberatoare de demoni și de patimi. Toate lucrările minunate săvârșite de Mântuitorul și la care El îi cheamă și pe ucenicii Lui, sunt semne ale Împărăției lui Dumnezeu, ale vindecării oamenilor de neștiință, de păcat, de boală și de frica de moarte. Prin Sf. Apostoli, Mântuitorul Iisus Hristos cheamă pe oameni să cunoască iubirea lui Dumnezeu și să o arate altora prin cuvânt și prin faptele iubirii creștine.

SFÂNTUL VOIEVOD NEAGOE BASARAB

Binecredinciosul voievod Neagoe Basarab s-a născut în anul 1481. Tatăl său era din neamul Basarabilor, iar mama sa era din familia Craioveștilor. Neagoe a fost unul dintre cei patru copii ai părinților săi. Influențat de credința mamei sale, el a deprins din fragedă vârstă învățăturile mântuitoare și virtuțile creștine. Mănăstirea Bistrița din Oltenia, ctitorie a străbunicilor săi, a devenit școală duhovnicească pentru evlaviosul Neagoe. Voia lui Dumnezeu a făcut ca în acele vremuri la Mănăstirea Bistrița să fie retras marele între patriarhi, Nifon al Constantinopolului, chemat în Țara Românească la anul 1502, de voievodul Radu cel Mare pentru a reorganiza și întări viața bisericească. De la Sfântul Ierarh Nifon, Neagoe a deprins taina rugăciunii isihaste, evlavia și trezvia sufletului, învățătura și înțelepciunea lui Hristos, dobândind înalt spor duhovnicesc. Înzestrat cu daruri intelectuale deosebite, el și-a agonisit mai toată știința și cultura teologică a vremii sale. De aceea, prin purtarea de grijă a lui Dumnezeu, iubitorul de Hristos, Neagoe, în anul 1512, a fost chemat la demnitatea de Domnitor și Voievod al Țării Românești. În această calitate a încurajat dezvoltarea comerțului și a meșteșugurilor, iar pe plan diplomatic a încercat să mențină relații de prietenie cu Ungaria. A încercat să stabilească relații diplomatice cu Veneția și Roma și chiar să medieze conflictul dintre creștinii ortodocși și catolici. Continuând viziunea și obiectivele politice inițiate de Ștefan cel Mare, a încercat să realizeze o alianță a statelor răsăritene împotriva expansiunii turcești. În 1517 cere și obține de la Patriarhia ecumenică canonizarea fostului său învățător, patriarhul Nifon. Pe racla în care au fost așezate moaștele și care se păstrează la Dionisiu, domnul român este reprezentat închinându-se sfântului. În anul 1519, Neagoe Basarab împreună cu Ștefan al IV-lea al Moldovei (Ștefăniță Vodă) au trimis un ambasador la Vatican prin intermediul căruia „Basarab și aleșii săi fii Teodosie și Petru și urmașii săi și Ștefan și fiii săi” promiteau că vor participa alături de ceilalți principii creștini și de papă la „sfânta expediție împotriva lui Selim, tiranul turcilor”. Totuși, Țara Românească rămâne pe perioada domniei lui vasală Imperiului Otoman. Neagoe Basarab a făcut donații generoase mănăstirilor ortodoxe din Țara Românească și din toate țările din Balcani. În timpul domniei sale a fost construită Mănăstirea Curtea de Argeș, unde se odihnesc și sfințele moaște ale voievodului. Sfântul Voievod Neagoe Basarab a rămas în memoria poporului român și a tradiției ortodoxe prin opera sa intitulată „Învățăturile lui Neagoe Basarab către fiul său Teodosie”, prima creație de valoare universală a literaturii române, un adevărat testament duhovnicesc, pedagogic, filosofic și enciclopedic. Proclamarea oficială a canonizării a avut loc la 26 octombrie 2008, la Catedrala Patriarhală.

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI DESPRE CREDINȚA ORTODOXĂ

Întrebare: Care este porunca a opta?

Răspuns: Să nu furi.

Întrebare: Ce oprește această poruncă?

Răspuns: Luarea sau însușirea pe nedrept a bunurilor străine. Împotriva acestei porunci se păcătuiește prin: **1)** Luarea pe ascuns a lucrurilor străine (furt); **2)** Luarea cu sila și pe față a lucrurilor altuia (prădare); **3)** Luarea bunurilor străine prin mijloace viclene (înșelăciune), cum ar fi falsificare de acte, cumpărare cu bani falși, vânzarea cu măsuri mincinoase, delapidare; **4)** Vânzarea celor trebuitoare traiului cu prețuri de două sau mai multe ori mai mari (specula); **5)** Luarea de dobândă mare (cămătărie); **6)** Oprirea plății cuvenite lucrătorilor; **7)** Luarea de bani pentru lucruri pe care cineva este îndatorat de slujba sa le facă (mita); **8)** Neîntoarcerea lucrului împrumutat; **9)** Primirea unei plăți fără a munci; **10)** Trăirea din cerșetorie, atunci când cineva poate să-și câștige hrana prin muncă; **11)** Însușirea lucrurilor închinat lui Dumnezeu sau lăsate prin daruri și testamente Bisericii (sacrilegiu); **12)** Vânzarea și cumpărarea pe bani a harului sfințitor (simonie).

Întrebare: Furtul este un păcat greu?

Răspuns: Furtul este un păcat greu, fiindcă lovește în datoria de a fi drept și a iubi pe aproapele nostru. Datoria creștinului este să-și câștige cele de trebuință numai prin muncă cinstită și nicidecum să-și însușească pe nedrept lucrurile străine.

Întrebare: Care este porunca a noua?

Răspuns: Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău.

Întrebare: Ce oprește această poruncă?

Răspuns: Această poruncă oprește minciuna, care înseamnă tănuirea cu știință și voință a adevărului, pentru a înșela, rătăci și păgubi pe altul.

Întrebare: Care sunt aspectele minciunii?

Răspuns: **1)** Mărturia mincinoasă, jurământul strâmb și pâra nedreaptă împotriva aproapelui; **2)** Obiceiul de a adăuga câte ceva la adevărul lucrurilor, adică de a înflori mereu lucrurile. Lauda cu lucruri pe care nu le ai, sau de a tănui pe cele avute, spre a înșela pe alții; **3)** Viclenia sau vorba cu două înțelegeri, din care nu se poate deosebi adevărul și prin care se urmărește înșelarea cuiva; **4)** Prefăcătoria (falsitatea), adică ascunderea minciunii sub chipul prieteniei, dragostei și al binefacerii, spre a înșela și păgubi pe alții; **5)** Lingușirea, care înseamnă laudarea cuiva pentru însușiri pe care acela nu le are, în scopul câștigării de foloase nemeritate; **6)** Fățărnicia (ipocrizia), adică primirea fără gând curat a părerilor și spuselor altuia, pentru a câștiga foloase deosebite de pe urma acestui lucru. **7)** Grăirea de rău, clevetirea sau calomnia, prin care se pun pe seama cuiva cuvinte rele pe care acela nu le-a spus, sau fapte rele pe care nu le-a făcut, cu gândul de a-i face rău. Răspândirea celor născocite pe seama cuiva.

Întrebare: Cum se poate săvârși minciuna?

Răspuns: Minciuna se săvârșește cu vorba, cu scrisul, cu fapta sau și numai cu anumite semne, sau cu tăcerea. De pildă, cineva știe că ceea ce se spune despre altul nu este adevărat și, totuși, nu arată adevărul, ci tace, zâmbește sau face un semn de întărire a celor spuse. **(va urma)**

PROGRAM LITURGIC

ZIUA	ORA	SLUJBE / ACTIVITĂȚI
Miercuri 27 septembrie	17 ⁰⁰	Paraclisul Sf. Icoane Portărița
Vineri 29 septembrie	17 ⁰⁰	Sf. Maslu cu 7 preoți
Sâmbătă 30 septembrie	7 ⁰⁰	Sf. Liturghie, pomenirea morților
	18 ⁰⁰	Vecernie
Duminică 1 octombrie	7 ⁰⁰	Utrenia și Sfânta Liturghie
	11 ⁰⁰	Program de bibliotecă
	18 ⁰⁰	Vecernie

Cioară sau porumbel

A fost odată o cioară care trăia în apropierea unei ferme. Proprietarul fermei avea câțiva porumbei pe care îi hrănea în fiecare zi cu cele mai bune grăunțe. Cioara îi privea de la distanță și îi invidia pe porumbeii care aveau mereu parte de hrană și atenția stăpânului lor. După câteva zile la rând cât a stat și i-a privit, cioara a pus la cale un plan. Pasărea și-a vopsit penele ca să semene cu un porumbel și s-a alăturat porumbeilor de la fermă. În acest fel, cioara a început să se bucure alături de porumbei de hrană în fiecare zi. Porumbeii de la fermă nu au bănuțit nici o clipă că ar fi ceva în neregulă. Dar într-o zi, după ce au mâncat, cioara nu s-a mai putut controla și a început să rădă. Atunci porumbeii și-au dat seama că era ceva în neregulă și că pasărea nu semăna cu niciunul dintre ei. Atunci au tăbărât cu toții pe ea și au început să îi ciugulească penele. Pentru a-și salva viața, cioara și-a luat zborul de lângă porumbei și a ajuns în stolul ei de ciori. Dar pentru că avea penele vopsite, prietenii ei nu au recunoscut-o și nu au acceptat-o între ele. De aceea, cioara a fost nevoită să plece și de aici și a ajuns în cele din urmă pe drumuri. **Morala:** Nu pretinde niciodată că ești altcineva, pentru că în cele mai multe cazuri nu funcționează și adevărul iese la iveală. Nu de puține ori vei ajunge în ipostaze stânjenitoare din cauza prefăcătoriei.

Țânțarul mândru

Un țânțar zbura pe lângă o pajistă și la un moment dat a obosit. Atunci s-a gândit să își tragă puțin sufletul și să se odihnească pe coarnele unui taur care stătea la soare, pe pajistea aceea. După ce s-a odihnit pentru un timp, țânțarul s-a pregătit să își ia zborul. Înainte să plece, acesta i-a cerut scuze taurului că a stat să se odihnească pe coarnele lui. Țânțarul a crezut că taurul va fi foarte încântat că el s-a decis în sfârșit să ia zborul de pe coarnele lui, însă taurul i-a spus: „Pentru mine e același lucru. Nici măcar nu am observat că stai pe coarnele mele”. **Morala:** Uneori ne credem mai importanți decât ne cred cei din jurul nostru. Nu înseamnă însă că nu suntem importanți, dar lucrurile egoiste pe care de multe ori le facem sau le spunem, ne pot pune în ipostaze neplăcute. În această poveste, țânțarul a încercat să fie politicos, dar de fapt își dorea mai mult să îi fie simțită prezența, decât să își arate neapărat recunoștința pentru găzduire. Oricât de mult ne-am dori să credem că suntem centrul universului, de cele mai multe ori nu suntem. **Cel mai important este să fim noi înșine și să nu fim țânțari!**

PAROH: Preot Ioan Alupoaii † Telefon: 0745 497143 † Contul parohiei - BANCPOST: RO32 BPOS 0700 6196 114 RON 01

La redactarea acestei foi religioase, se folosesc informații preluate din mijloacele de informare în masă ortodoxe: site-uri, publicații, reviste, ziare, cărți, știri.

